Dosarul nr. 2-745/2026
PIGD 2-25155643-15-2-05112025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 iunie 2026 municipiul Cahul

Judecătorul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Natalia Pasat, examinând, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Organizația de Creditare Nebancară „Prima Finanțare" Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Pricochi Constantin și Pricochi Liliana cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

și cererea reconvențională depusă de către Constantin Pricochi și Liliana Pricochi, reprezentați de avocatul Ion Bălănuță împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Prima Finanțare" Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității absolute a clauzelor contractuale abuzive,

c o n s t a t ă :

Argumentele expuse în cererea de chemare în judecată.

La data de 05 noiembrie 2025, O.C.N. „Prima Finanțare" S.R.L. a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Pricochi și Liliana Pricochi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform contractului de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025, Organizaţia de Creditare Nebancară „SMART CREDIT" SRL, înregistrată la Camera înregistrării de stat la 05 mai 2010, număr de identificare de stat, *****, având calitatea de Creditor i-a acordat lui Pricochi Constantin, IDNP ***** în calitate de debitor, un credit în mărime de 70 000 lei (șaptezeci mii lei 00 bani) pe o perioada de 60 luni, cu termenul final de rambursare până la 02.06.2030. Pârâtul s-a obligat de a achita o dobândă la credit în mărime de 30% anual fixă. Dobânda Anuală Efectivă (DAE) constituie 41,85%.

Reclamantul a susținut că, întru asigurarea rambursării creditului, conform pct.3.1 din Contractul de credit, rambursarea creditului, plata dobânzii şi a penalităților a fost garantată de către fidejusoarea: dna. Pricochi Liliana (soţia).

Conform pct.2.3 din Contractul de credit nominalizat, Pârâtul s-a obligat să ramburseze creditul şi alte plăţi aferente, conform graficului lunar de achitare, prima rată de plată fiind stabilită pentru data de 02.07.2025, iar ultima rată fiind stabilită pentru data de 02.06.2030.

Reclamantul a menționat că, pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale și a admis 91 zile întârziere de plată, astfel încălcând condițiile contractului de credit și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor – art. 774, 858 din Codul Civil.

Conform Certificatului de creanţă a debitorului din 31.10.2025, Pârâtul înregistrează datorii restante faţă de reclamant în sumă totală de 77 638 lei 15 bani (șaptezeci și șapte mii șase sute treizeci şi opt lei 15 bani) din care:

- Credit - 68 833 lei;
- Dobânda contractuală – 6 641 lei 49 bani;
- Comision de administrare - 1 644 lei 56 bani;
- Penalitatea de întârziere la credit 519 lei 10 bani.

A atenționat asupra faptului că restricțiile prevăzute la art.9 alin.(1) lit.e) şi lit.(e^1) pentru contractele încheiate începând cu 29.05.2022, se vor aplica concomitent.

La caz, având în vedere că valoarea totală a creditului este de 70 000 lei, iar valoarea totală plătibilă de către consumator -131 127,44 lei (din graficul de rambursare p.2.3 contract), deduce că costul total aferent Contractului de credit este de 61 127,44 lei (131 127,44 lei -70 000 lei), din p.2.1.2 din contractual de credit.

Prin urmare, a conchis că costul total este inferior în raport cu valoarea debursată conform Contractului de credit, fapt ce corespunde norma legală stabilită la art.15 alin.(7) lit b). La caz, costul total al creditului pentru consumator se încadrează în norma legală invocată supra, or, totalitatea costurilor este mai mică decât valoarea totală debursat conform contractului de credit.

Cu referire la limita de 0,04% pe zi din valoarea totală a creditului 7 478,44 lei (Comision de administrare) MDL pentru plățile aferente contractului, cu excepția dobânzii, stabilită la art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013, a comunicat că aceasta reprezintă 28 lei pe zi 70 000 * 0,04%).

Prin urmare, a menționat că, totalitatea plăților aplicate şi încasate de către creditor nu pot excede valoarea de 28 lei pe zi. Conform clauzelor Contractului de credit p.2.4, debitorul urma să achite comision de administrare în valoare de 0,019 % / zi ((70 000* 0,019 % / zi =13,30 lei) din valoarea totală a creditului lunar care se percepe 18 luni la caz.

Totodată, a susținut că conform punctului 2.5 din contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025: „Pentru neachitarea în termen în conformitate cu graficul de rambursare (p.2.3) al prezentului contract, se va percepe penalitate: 2.5.2.. În mărime de 0,25% per zi din restanța la principal pentru creditele cu termen de rambursare de peste 24 luni.

Conform Certificatului de creanță a debitorului, începând cu data de 31.10.2025 debitorul înregistrează întârzieri (91 zile restante) ale achitării ratelor scadente ale creditului. La caz, respectivul certificat constituie probă pentru confirmarea valorii revindecărilor în judecată privind încasarea datoriei aferent Contractului de credit.

A invocat reclamantul că, la aprecierea proporționalității penalității, trebuie să țină cont de împrejurări precum: durata neexecutării obligației 91 zile, procentul clauzei penale 0,25%, prejudiciu, la depășirea substanțială a posibililor prejudicii rezultate din neexecutarea obligațiilor -9 834,15 lei.

Totodată, trebuie să se ia în considerație nu numai prejudiciul efectiv cauzat creditorului, ci şi venitul ratat 9 834,15 lei.

Penalitatea calculată la sumele restante ale creditului în sumă de 519,10 lei, s-au calculat conform art. 943 alin. (1) Codul civil, la sumele restante ale creditului și s-au acumulat timp de 91 de zile.

A mai indicat reclamantul că, pct. 5.1 litera c) din Contractul de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025, are dreptul de a cere rambursarea imediată a creditului în cazul în care pârâtul nu respectă graficul de rambursare a creditului şi dobânzii stabilite în contract.

A solicitat reclamantul încasarea în mod solidar de la Pricochi Constantin, IDNP *****, domiciliul în r. Cantemir, ***** nr. *****, s. ***** și Pricochi Liliana, IDNP *****, domiciliul în r. Cantemir, s. ***** în favoarea O.C.N. „Prima Finanțare” S.R.L. a datoriei în mărime de 77 638, 15 lei, a taxei de stat şi a tuturor cheltuielilor judiciare care vor fi efectuate şi prezentate în cadrul examinării cauzei civile din contul pârâtului.

În drept, reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 9-11, 16, 19, 22, 774-776, 858, 859, 861, 862, 901, 906, 912, 1628, 1636, 1640, 1763 Cod civil și art. 7, 8, 19-27, 33, 38, 55, 60, 75, 81, 166-167, 243 Cod de procedură civilă.

Aspecte de procedură

Conform art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Din dispoziția normei legale de la art. 276^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, rezultă că, cererile cu valoare redusă se examinează în procedură scrisă, adică fără participarea părților în ședință publică.

Prin încheierea din 04 mai 2026, cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N. „Prima Finanțare" S.R.L. către Pricochi Constantin și Pricochi Liliana cu privire la încasarea datoriei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă și s-a comunicat părților că instanța va soluționa prezentul litigiu și va adopta dispozitivul hotărârii în lipsa acestora. (f.d. 46-47).

Corespondența expediată la adresa de domiciliu a pârâtului Pricochi Constantin a fost recepționată de către pârât la data de 10 decembrie 2025 (f.d.33) inițial și repetat la 11 mai 2026 (f.d.52)

Corespondența expediată la adresa de domiciliu a pârâtului Pricochi Liliana a fost recepționată de către copârâtă la data de 10 decembrie 2026 (f.d.35) inițial și repetat la 11 mai 2026 (f.d.51)

Ulterior, la data de 20 februarie 2026 în adresa instanței a prevenit cererea reprezentatului pârâților, avocatul Bălănuță Ion privind transmiterea materialelor cauzei, cu anexarea mandatului acestuia. (f.d.36)

La data de 04 martie 2026 prin intermediul Secției Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Cahul sediul Central a parvenit referința la cererea înaintată, solicitând declararea nulității absolute a clauzelor menționate în cerere (f.d.53-54) *și cererea reconvențională* din partea reprezentantului pârâtului, avocat Bălănuță Ion în baza mandatului nr.2324082 din 18 octombrie 2025. (f.d. 58-66)

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, între Pricochi Constantin (reclamant) şi OCN „Prima Finanţare" SRL (pârât) a fost încheiat Contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025.

Conform contractului, reclamantul urma să restituie creditul acordat în mărime de 70000,00 lei, să achite dobânda în mărime de 30 % anual şi comisionul de administrare în mărime de 0,019% pe zi.

Totodată, în caz de întârziere, reclamantul urmează să achite o penalitate în mărime de 0,25% pe zi.

De rând cu aceasta, potrivit pct. 3.1. din contractul în discuție, obligațiilor asumate de către Pricochi Constantin au fost garantate de fidejusorul Pricochi Liliana, care s-a obligat faţă de OCN „Prima Finanţare" SRL să execute integral obligațiile debitorului. Dat fiind faptul că reclamantul a admis întârzieri la restituirea creditului, pârâtul a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

Menționează că, reclamantul parțial nu este de acord cu acţiunea înaintată de către OCN „Prima Finanţare" SRL, prin urmare înaintează prezenta acțiune or, admiterea acesteia va exclude admiterea unor pretenții înaintate prin acțiunea inițială.

În opinia avocatului, este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii, comisionului de administrare şi a penalității de întârziere nu au fost negociate, OCN „Prima

Finanțare” SRL folosind același tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar consumatorul având doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractul.

Or, după cum reiese din materialele cauzei OCN „Prima Finanţare” SRL nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale cu consumatorul Pricochi Constantin, iar simplul fapt că ultimul a semnat contractul, nu serveşte temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt. Astfel, semnarea contractului, a cincea zi după ce a fost înaintată cererea de acordare a creditului şi oferirea informațiilor precontractuale, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărimea dobânzii, comisioanelor şi penalității de întârziere, etc), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.

Remarcă că textul olograf de la finalul contractului în litigiu, pe care l-a scris debitorul Pricochi Constantin, precum că este de acord cu condițiile contractului, care a fost negociat şi modificat conform propunerilor sale, de fapt, inserarea acestui text a fost o condiţie a profesionistului pentru acordarea creditului, iar în realitatea negocierea contractului nu a avut loc.

În plus, consideră că textul în discuție este iluzoriu şi nu probează faptul că clauzele în litigiu au fost negociate, fiind utilizat ca un mecanism de deghizare a excluderii etapei negocierii contractului de către profesionist or, încheierea contractului de credit cu o asemenea celeritate, denotă că în speţă discuțiile cu privire la clauzele contractului lipsesc aproape cu desăvârșire, iar pe cale de consecință, instanța urmează să aprecieze critic acest text.

Un argument suplimentar, care pledează în favoarea raționamentului expus, cu referire la caracterul nenegociat al contractului litigant, este că în faza precontractuală, creditorul a acţionat contrar dispozițiilor art. 16 lit. c) din Legea nr. 105/2003 combinat cu art. 5 din Legea nr.202/2013 or, nu a furnizat informațiile precontractuale cu cel puţin 15 zile calendaristice înainte ca consumatorul să încheie contractul de credit în litigiu ori a redus această perioadă fără acordul scris al consumatorului or, la materialele dosarului nu este anexată nici o probă prin care consumatorul îşi exprimă acordul de a fi redusă perioada de 15 zile.

Tot aici, remarcă că consumatorul Pricochi Constantin se află într-o situaţie de inferioritate faţă de profesionistul OCN „Prima Finanţare” SRL, atît din punct de vedere al capacității de negociere, cât şi al nivelului de informare or, în cazul dat, părțile nu se află pe poziții de egalitate, nici în ce privește cunoștințele de specialitate, nici în ce privește puterea de negociere, pârâtul OCN „Prima Finanţare” SRL fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea de credite, iar consumatorul Pricochi Constantin fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze, în cunoştinţă de cauză, contractul, ci doar să-l semneze sau nu.

În aceiași ordine de idei, relevă că consimțământul consumatorului Pricochi Constantin la încheierea contractului de credit în speţă a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară stare de care profesionistul OCN „Prima Finanţare” SRL a profitat şi i-a impus obligaţii excesive, aflîndu-se într-o poziție defavorabilă.

În considerarea celor ce preced, reţine că contractul de credit în speţă a fost încheiat în baza unor forme standard, care a fost preformulat de către pârât anticipat. Din acest considerent, consideră că, consumatorul Pricochi Constantin a negociat numai valoarea şi obiectul actului juridic, însă nu și condițiile acestuia, având unica posibilitate de a accepta sau de a se abține de la semnarea acestuia.

În acest context, învederează că negocierea directă cu consumatorul Pricochi Constantin nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor şi cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, împrumutatul/debitorul, să aibă posibilitatea

studierii şi modificării clauzelor contractuale.

În concluzie, conchide că reclamantul nu a negociat şi nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia şi de a se familiariza cu condițiile contractuale, iar pe cale de consecinţă, consideră că clauzele prevăzute la pct. 2.1. combinat cu pct. 2.3 în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 30 % anual, pct. 2.4. combinat cu pct. 2.3. în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 0,019% pe zi şi pct. 2.5.2 în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,25 % pe zi, din Contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025, sunt abuzive.

Mai reţine că pentru a pretinde plata comisionului de administrare a creditului, creditorul urmează să presteze servicii debitorului, iar clauzele care prevăd plata comisionului în discuție să conțină motivele încasării acestui comision şi serviciile prestate contra acesta.

Invocă avocatul că, în cuprinsul contractului în speţă, nu se regăsesc careva precizări, cu privire la fundamentul perceperii comisionului de administrare ori destinației acestuia, nu este indicat nici un motiv care ar justifica remunerația corespunzătoare acestui comision şi nu este indicat care este contraprestația reală din partea creditorului pentru a obține comisionul menționat or, nu întrunește cerințele de transparență (este o clauză neclară), iar prin prisma prevederilor art. 1071 alin. (2) Cod civil, urmează a fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

De asemenea, odată ce creditorul pretinde că prestează careva servicii contra comisionului în discuţie, acesta prin prisma prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, urmează să demonstreze acest fapt prin prezentarea probelor în acest sens, în caz contrar, este o dobîndă camuflată.

În concluzie, reclamantul nu beneficiază de vreun serviciu şi nici nu primește vreo contraprestație în schimbul comisionului achitat, iar pe cale de consecinţă, este o clauză abuzivă şi, respectiv, nulă de drept, din considerentul că contravine normelor imperative.

Remarcă, că creditul în speţă a fost acordat debitorului pe un termen de 60 luni, iar conform pct. 2.5.2 din contract, pentru creditele cu termenul de rambursare de peste de 24 luni, penalitatea pentru fiecare zi de întârziere este de 0,25% pe zi.

Prin urmare, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 15 alin. (7) lit. a) al Legii nr. 202 din 12.07.2013, constată că mărimea penalității în mărime de 0.25% pe zi, excedă limita legală de 0,04% or, este disproporționat de mare şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Aici, remarcă, că în opinia părţii reclamante, reglementarea de la pct. 2.6. din contractul de credit în cauză, precum că plățile aferente (Comisionul de administrare lunară şi Penalitate) nu vor depăși 0,04% per zi din valoarea totală a creditului coroborată cu pct. 2.5.2 din contract, nu întrunește cerințele de transparență (este o clauză neclară).

Analizând prevederile contractuale citate, constată că clauza privind perceperea penalității în speţă contravine normelor de drept citate mai sus, deoarece nu este reflectată clar şi precis mărimea penalității de întârziere, iar prin prisma prevederilor art. 1071 alin. (2) Cod civil, urmează a fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

De rând cu aceasta, consideră că prevederea contractuală de la pct. 2.6. din contractul în speță are menirea de a camufla mărimea reală a penalității de întârziere.

În consecință, conchide că pârâtul a admis o practică comercială incorectă, deoarece este contrară cerințelor diligenței profesionale şi denaturează, în mod esențial, comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajunge sau căruia i se adresează.

Constată că pârâtul OCN „Prima Finanţare” SRL, contrar reglementărilor citate, nu şi-a

îndeplinit obligațiile respective de verificare a bonității reclamantului sau verificarea s-a făcut în mod formal or, la materialele cauzei nu este niciun act (fişă de analiză internă sau calcul al bonităţii, extrase din baza de date, etc) care să confirme că raportul dintre serviciul datoriei şi venitul mediu al consumatorului se încadra în limitele legale la momentul semnării contractului în litigiu.

În concluzie, aceste circumstanțe întăresc soluția privind caracterul abuziv al clauzelor ce ține de dobândă, comision, penalitate şi orice alt tip de plăți, cu excepția sumei inițiale debursate.

Remarcă, că forţa obligatorie a contractului este incontestabilă, însă contractul nu are putere de lege dacă contravine normelor imperative şi bunelor moravuri.

Într-o altă ordine de idei relevă, că între intervenientul accesoriu Pricochi Liliana şi profesionistul OCN „Prima Finanţare" SRL nu a fost încheiat un contract de fidejusiune.

În același context, remarcă că intervenientul accesoriu Pricochi Liliana nu a primit consultații independente referitor la fidejusiunea asumată litigiu or, la materialele pricinii civile lipsește certificatul privind consultația independentă oferită fidejusorului Pricochi Liliana în acord cu Hotărîrea de Guvern nr. 251 din 24.04.2019 cu privire la constatarea consultării independente a potențialului fidejusor consumator.

Prin urmare, deşi pârâtul OCN „Prima Finanţare" SRL cunoștea sau avea motive să cunoască faptul că între debitor şi fidejusor există o relaţie de încredere şi astfel, avea obligația să acționeze în conformitate cu prevederile normei citate supra, totuşi a ignorat aceste prevederi, iar în consecință drepturile, libertățile şi interesele legitime ale intervenientului accesoriu Pricochi Liliana au fost încălcate.

În concluzie, reținând că obligațiile garantate prin fidejusiune de către intervenientul accesoriu Pricochi Liliana contravin normelor imperative, consideră că se impune necesitatea declarării nulităţii pct. 3.1. în partea ce se referă la fidejusiunea asumată de Pricochi Liliana.

Distinct de cele reliefate, în cauză se constată o discrepanță majoră între drepturile şi obligațiile părţilor ce decurg din contract, nefiind îndeplinită cerinţa de proporționalitate, consumatorului revenindu-i o mulțime de obligații la achitarea de comisioane, dobânzi şi alte costuri, iar profesionistului nu.

Reieșind din motivele evidențiate, a solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, a constata caracterul abuziv şi a declara nulitatea absolută de protecție a pct. 2.1. combinat cu pct. 2.3 în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 30 % anual, pct. 2.4. combinat cu pct. 2.3. în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 0,019% pe zi şi pct. 2.5.2 în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,25 % pe zi şi pct. 3.1 în partea ce prevede că asigurarea rambursării creditului este garantată de fidejusorul Pricochi Liliana, din Contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025.

Prin încheierea din 04 mai 2026 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cererea reconvențională depusă de reprezentantului pârâtului Pricochi Constantin, avocat Bălănuță Ion a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă pentru a fi examinată concomitent cu acțiunea depusă de către O.C.N. „Prima Finanțare" S.R.L. împotriva lui Pricochi Constantin și Pricochi Liliana cu privire la încasarea datoriei. (f.d.48-49)

Ulterior la data de la data de 21 mai 2026 prin intermediul SEDP al Judecătoriei Cahul sediul Central a parvenit răspuns la referință și referință la cererea reconvențională. (f.d.68-71)

În motivarea acesteia a explicat reprezentantul O.C.N. „Prima Finanțare" S.R.L. că, în calitate de reclamant pe acțiunea principală și pârât reconvențional, respinge integral argumentele invocate de reprezentantul reclamantului reconvențional, avocatul Bălănuţă Ion în

referință şi în cererea reconvențională privind declararea nulității clauzelor contractuale, acestea fiind neîntemeiate în fapt şi în drept.

Consideră că, cererea reconvențională este întemeiată pe interpretări eronate ale normelor legale şi pe ignorarea obligațiilor contractuale asumate benevol de către debitor şi fidejusor. Temeiurile de fapt şi de drept ale reclamantului OCN „Prima Finanţare" SRL au fost expuse detaliat în cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei aferente Contractului de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025. Invocarea art. 1069-1079 Cod civil de către reclamantul reconvențional este neîntemeiată.

Menționează că susținerile reprezentantului reclamantului reconvențional, potrivit cărora creditorul nu ar fi respectat obligația de a furniza informațiile precontractuale cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de încheierea contractului, sunt neîntemeiate şi contrazise de probele administrate la dosar, în Anexa nr. 1 Informații standard privind creditul pentru consumatori, parte integrată contractului de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025, debitorului i-au fost puse la dispoziție informațiile precontractuale, fapt confirmat prin semnarea Anexei 1 la data ce 26.05.2025. Contrar afirmațiilor invocate de reprezentantul reclamantului reconvențional, obligația de informare precontractuală a fost respectată în totalitate de către OCN „Prima Finanţare" SRL.

Mai indică că, debitorul reclamant reconvențional nu a formulat şi nu a exercitat dreptul de revocări prevăzut de art. 18 alin. (1) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, potrivit căruia consumatorul are la dispoziție un termen de 14 zile calendaristice, pentru a revoca contractul de credit fără a invoca motive.

În aceste condiții, consideră că, neexercitarea dreptului de revocare confirmă acceptarea liberă, conştientă neechivocă a clauzelor contractuale de către debitor/reclamant reconvențional.

Subliniază că, reclamantul reconvențional solicită declararea nulității clauzei privind dobânda contractuală de 30 % anual, consideră că, aceste pretenții sunt neîntemeiate. La caz, având în vedere că valoarea totală a creditului este de 70 000 lei, iar valoarea totală plătibilă de către consumator -131 127,44 lei (din graficul de rambursare p.2.3 contract), deduce că costul total aferent Contractului de credit este de 61 127,44 lei (131 127,44 lei -70 000 lei), din p.2.1.2 din contractual de credit. Prin urmare conchide că costul total este inferior în raport cu valoarea debursată conform Contractului de credit, fapt ce corespunde norma legală stabilită la art. 15^1 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 202/2013.

Reclamantul reconvențional susţine că comisionul de administrare ar reprezenta o „dobândă camuflată", invocând pretinsa lipsă a unei contraprestații reale şi lipsa transparenței clauzei contractuale. Consideră că aceste afirmații sunt neîntemeiate. Susține că, comisionul este explicit, determinabil şi inclus în costul total al creditului, în aceste condiții, comisionul de administrare nu poate fi calificat drept „dobândă camuflată", întrucât este prevăzut în mod expres la pct. 2.4 din Contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025, fiind stabilit în cuantum de 0,019% pe zi din valoarea totală a creditului, ceea ce corespunde valorii de 13,30 lei/zi, conform calculelor prezentate în cererea de chemare în judecată şi reflectate în graficul de rambursare pe întreaga perioadă de aplicare.

Prin urmare, se menționează că, comisionul de administrare este legal, transparent, determinat şi opozabil reclamantului reconvențional, iar susținerile contrare reprezintă simple afirmații neîntemeiate, lipsite de suport probator şi juridic. Totodată, reclamantul reconvențional nu a prezentat probe care să demonstreze lipsa transparenței clauzei sau existența unui dezechilibru contractual semnificativ în sensul art. 1071 Cod civil. Prin urmare, clauza privind comisionul de administrare o consideră legală, transparentă şi opozabilă consumatorului.

Reclamantul reconvențional solicită declararea nulității penalității prevăzute la pct. 2.5.2 din Contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025. Aceste pretenții sunt neîntemeiate. Penalitatea calculată acoperă doar 5,28 % din prejudiciu, ceea ce o face proporțională şi rezonabilă în contextul neexecutării obligațiilor contractuale pentru 91 de zile.

Mai mult, penalitatea efectiv aplicată, cumulată cu comisionul de administrare nu depășește plafonul legal de 0,04% pe zi prevăzut de. 15^1 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 202/2013.

Consideră că, afirmațiile invocate de reprezentantul reclamantului reconvențional, avocatul Bălănuţă Ion, referitor la pretinsa neîndeplinire a obligației de evaluare a bonității sunt neîntemeiate şi contrare cadrului legal aplicabil la data acordării creditului.

Cu privire la fidejusiune, menționează că, contrar susținerilor reprezentantului reclamantului reconvențional, garantarea obligațiilor contractuale nu a fost instituită printr-un contract distinct de fidejusiune, ci prin clauza expresă prevăzută la pct. 3 din Contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025. În mod esențial, anterior semnării contractului de credit, fidejusorul Pricochi Liliana a semnat Declarația fidejusorului din data de 30.05.2025, anexată la prezenta, prin care a confirmat că a primit explicații privind efectele juridice ale fidejusiunii şi riscurile aferente, inclusiv faptul că va răspunde cu întreg patrimoniul pentru obligațiile debitorului şi că îşi asumă în mod liber obligația de garantare. Ulterior, prin semnarea contractului de credit, fidejusorul şi-a asumat în mod expres obligația de a garanta rambursarea creditului, plata dobânzilor şi a penalităților, răspunzând solidar cu debitorul pentru executarea integrală a obligațiilor asumate.

Solicită respingerea integrală a referinței depuse de reprezentantul reclamantului reconvențional. Respingerea ca neîntemeiată a cererii reconvenționale privind declararea nulității clauzelor contractuale. Admiterea referinței la cererea reconvențională a pârâtei reconvenționale OCN ”Prima Finanţare” SRL. Admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de OCN ”Prima Finanţare” SRL la data de 31.10.2025.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele cauzei, cercetând probele anexate la dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, judecătorul conchide că, acțiunea depusă de O.C.N. „Prima Finanţare” S.R.L. împotriva lui Pricochi Constantin și Pricochi Liliana cu privire la încasarea datoriei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată este întemeiată şi pasibilă de a fi admisă și respingerea acțiunii reconvenționale înaintată de reprezentantului pârâtului Pricochi Constantin, avocat Bălănuță Ion împotriva O.C.N. „Prima Finanţare” S.R.L cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitim.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Articolul 6 din Codul de procedură civilă statuează că, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații,

prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă, prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Iar, dispozițiile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă prevăd că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din materialele dosarului, judecătorul a stabilit că, la data de 30 mai 2025, între O.C.N. „Prima Finanțare” S.R.L., reprezentată de directorul Natalia Secrieru și Pricochi Constantin a fost încheiat un contract de credit pentru consumatori nr. SMA.*****. (f.d. 12-16)

Astfel, potrivit pct. 1.1 din Contract, creditorul în temeiul procesului verbal al comitetului de creditare (consiliului) nr. 29438 din 30.05.2025 acordă debitorului un credit nebancar în mărime de 70 000 lei, începând cu 30.05.2025 pe 60 luni, produsul – *PRIMA SOLUȚIE*.

Potrivit dispoziției de plată nr. 1040 din 30.05.2025, OCN „ Prima Finanțare” SRL a eliberat conform contractului de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025, suma de 70 000 lei (f.d. 17).

Conform pct. 2.1 din Contract, pentru utilizarea creditului debitorul achită creditorului dobândă în mărime de 30, 00 % anual fixă. Dobânda se calculează în bază zilnică, începând cu ziua primirii de către debitor a creditului. Drept bază de calcul se stabilește anul din 12 luni cu 365 zile. Dobânda anuală efectivă (DAE) constituie 41,85 %, costul total al creditului, incluzînd dobînda, comisioanele și alte costuri este de 61 127,44 MDL. (f.d. 12)

Întru asigurarea rambursării creditului, conform pct. 3.1 din Contract, rambursarea creditului, plata dobânzii și a penalității a fost garantată de către următorii fidejusori: Pricochi Liliana. (f.d. 13)

Conform pct. 2.3 din contractul de credit, pârâtul s-a obligat să ramburseze integral suma creditului și dobînda aferentă pînă la 02.06.2030 conform graficului lunar de achitare, prima rată

de plată fiind stabilită pentru data de 02.07.2025, iar ultima rată fiind stabilită pentru data de 02.06.2030.

Debitorul nu și-a onorat obligațiile contractuale și a admis 91 zile întârziere de plată, astfel încălcând condițiile contractului de credit și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor – art. 774, 858 din Codul Civil.

Conform certificatului de creanță eliberat de OCN „Prima Finanțare" SRL, debitorul Pricochi Constantin la 31 octombrie 2025 înregistrează datorii restante în sumă totală de 77638,15 lei formate din: credit în sumă de 68833 lei; dobânda în sumă de 6641,49 lei; comision în sumă de 1644,56, penalitatea în sumă de 519,10 lei (f.d. 18).

Potrivit pct. 5.1 lit. c) din Contract, creditorul are dreptul de a cere rambursarea imediată a creditului în cazul în care, debitorul nu respectă graficul de rambursare a creditului și dobânzii și comisionului de administrare stabilite în contract.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, la 12.09.2025 OCN „Prima Finanțare" SRL a expediat somațiile înregistrate cu nr. 458, prin care pârâții Pricochi Constantin și Pricochi Liliana, au fost somați referitor la încălcarea prevederilor contractului de credit din 30.05.2025, înregistrând restanțe la achitarea plăților lunare și necesitatea achitării sumelor restante în decursul a 5 zile. Totodată, au fost informați că, la data emiterii prezentei somații, suma datoriei restante constituie 73951.09 lei. (f.d. 25-26).

Din materialele prezentate, judecătorul reține faptul că, notificarea remisă la adresa de domiciliu a pârâților Pricochi Constantin și Pricochi Liliana a fost recepționată de către ultimii la data de 22.09.2025.(f.d. 27)

Având în vedere că Pricochi Constantin și Pricochi Liliana nu și-au onorat obligațiile prevăzute în contractul de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025, reclamanta OCN „Prima Finanțare" SRL s-a adresat cu prezenta acțiune instanței de judecată.

Instanța stabilește că obiectul litigiului îl formează încasarea în mod solidar de la Pricochi Constantin și Pricochi Liliana în favoarea OCN „Prima Finanțare" a sumei de 77638,15 lei cu titlu de datorie și cheltuieli de judecată suma de 2879,11 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 200 lei plata taxei de timbru.

În contextul pretențiilor deduse judecății, judecătorul notează că potrivit prevederilor art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) și alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

De asemenea, conform prevederilor art. 10 Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 11 Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut

anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 16 alin. (1) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: e) impunerea la executarea obligației în natură; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității.

În acest context, se reține că, conform prevederilor art. 992 Cod civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, și căruia îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Astfel, conform prevederilor art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 858 alin. (1) și (2) Cod civil, expres indică că, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform prevederilor art. 864 alin. (1) Cod civil, Chiar dacă, în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligaţiei în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanţiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Potrivit art. 901 alin. (1) lit. d) din Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să recurgă la rezoluțiunea contractului.

Conform art. 1763 alin. (1)-(3) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Judecătorul menționează că, contractul de credit este un contract consensual, fiind valabil încheiat la momentul realizării acordului de voință asupra tuturor condițiilor esențiale. Creditul este un contract sinalagmatic, dând naștere la obligații reciproce pentru ambele părți.

Astfel, conform art. 992 alin. (1) Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar potrivit art. 993 alin. (2) Cod civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

Prin urmare, judecătorul constată că, la semnarea contractului de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025, pârâtul Pricochi Constantin a făcut cunoștință cu condițiile contractului, graficul rambursării și mărimea ratelor lunare ce urmau a fi achitate, astfel, între părți s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, încât obligația fiecăreia să fie corelativă obligației celeilalte părți, iar în situația în care debitorul

nu a achitat în termen creditul în baza contractului de credit, reclamantul este în drept de a solicita rambursarea cheltuielilor aferente calculate în baza condițiilor stipulate în contract.

La caz, judecătorul a constatat cu certitudine că, OCN „Prima Finanțare” SRL și-a executat obligația prin eliberarea sumei creditului pârâtului, pe când, pârâtul Pricochi Constantin, deși era obligat, nu și-a onorat obligațiile asumate de rambursare a creditului conform graficului stabilit.

Potrivit certificatului de creanță a debitorului la situația din 31.10.2025, acesta înregistrează o datorie la credit în sumă de 77638,15 lei (f.d. 18).

În conformitate cu art. 796 din Codul civil, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sînt legaţi solidar.

Potrivit art. 797 din Codul civil, o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege. Atunci cînd se cer despăgubiri pentru neexecutarea unei obligaţii indivizibile, debitorii sînt ţinuţi solidari pentru plată în folosul creditorului.

Conform art. 1628 alin. (2) din Codul civil, fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

Potrivit art. 1637 alin. (1) din Codul civil, obligația fidejusorului apare și devine scadentă doar în măsură în care apare și devine scadentă obligaţia debitorului faţă de creditor.

Conform art. 1640 din Codul civil, cu excepția cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.

Judecătorul reține că, în scopul asigurării creditului nebancar, conform pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025, Pricochi Liliana în calitate de fidejusor a garantat rambursarea creditului primit de către creditor de la debitor, plata dobânzii și penalităților (f.d. 13).

Prin urmare, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma normelor de drept enunțate, judecătorul conchide că, este întemeiată pretenția reclamantei cu privire la încasarea datoriei la credit conform contractului de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025 și necesită a fi admisă, cu încasarea în mod solidar de la Pricochi Constantin și Pricochi Liliana în beneficiul OCN „Prima Finanțare” SRL a sumei datoriei la credit în mărime de 77638,15 lei.

Cu privire la încasarea dobânzii contractuale în mărime de 6641,49 lei, judecătorul reține următoarele.

În conformitate cu art. 1764 alin. (1) din Codul civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.

Conform pct. 2.1 din Contract, pentru utilizarea creditului debitorul achită creditorului dobândă în mărime de 30,00% anual fixă. Iar dobânda se calculează în bază zilnică, începând cu ziua primirii de către debitor a creditorului. Drept bază de calcul se stabilește anul din 12 luni cu 365 zile. Dobânda anuală efectivă (DAE) constituie 41,85%, costul total al creditului incluzând dobânda, comisioanele și alte costuri este de 61127,44 MDL. (f.d. 12)

Conform pct. 2.3 din Contract, Pricochi Constantin s-a obligat să ramburseze integral creditul și dobânda aferentă conform graficului lunar de achitare, prima rată de plată fiind stabilită pentru 02.07.2025, iar ultima rată fiind stabilită pentru 02.06.2030 (f.d. 12 și verso).

Prin urmare, judecătorul conchide că, este întemeiată pretenția reclamantei cu privire la încasarea dobânzii contractuale conform contractului de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025 și

necesită a fi admisă, cu încasarea în mod solidar de la Pricochi Constantin și Pricochi Liliana în beneficiul OCN „Prima Finanțare” SRL a dobânzii contractuale în mărime de 6641,49 lei.

În ceea ce privește încasarea comisionului de administrare lunar, judecătorul reține următoarele.

Potrivit pct. 2.4 din Contract, creditorul va percepe de la debitor comisionul de administrare lunar, în mărime de 0,019 % pe zi din soldul inițial al creditului, care se percepe conform 2.3 al prezentului contract, se va percepe penalitate.

Astfel, luând în considerare prevederile pct. 2.4 din contract, reclamantul OCN „Prima Finanțare” este îndreptățit de a solicita comisionului de administrare în mărime de 1644,56 lei, conform formulei de calcul stabilit de comun acord între creditor și debitor (f.d. 16 verso)

Cu privire la încasarea penalității de întârziere în mărime de 519,10 lei, judecătorul reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Astfel, conform pct. 2.5 din Contract, pentru neachitarea în termen a creditului în conformitate cu graficul de rambursare (pct. 2.3) al prezentului contract, se va percepe penalitate în mărime de 0,25 % per zi din rata restantă la principal pentru creditele cu termen de rambursare de peste 24 luni.

Judecătorul evidențiază că, clauza penală constituie o evaluare convențională și prealabilă a eventualelor prejudicii pe care debitorul va fi obligat să le plătească în cazul neexecutării prestației la care s-a îndatorat. Suma prevăzută prin clauza penală are menirea de a compensa prejudiciul suferit de creditor prin neexecutarea obligațiilor contractuale de către debitor.

Luând în considerare prevederile pct. 2.7 din contract, reclamantul OCN „Prima Finanțare” este îndreptățit de a solicita penalitatea în mărime de 519,10 lei, conform formulei de calcul stabilit de comun acord între creditor și debitor (f.d. 16 verso).

Întru asigurarea rambursării creditului, conform pct. 3.1 din contractul de credit, rambursarea creditului, plata dobânzii și a penalității a fost garantată de către un fidejusor: Pricochi Liliana.

Prin urmare, judecătorul conchide că, este întemeiată pretenția reclamantei cu privire la încasarea penalității de întârziere conform contractului de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025 și necesită a fi admisă, cu încasarea în mod solidar de la Pricochi Constantin și Pricochi Liliana în beneficiul OCN „Prima Finanțare” SRL a penalității de întârziere în mărime de 519,10 lei.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, prevede, că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, care includ și taxa de stat achitată de reclamant la momentul înaintării cererii de chemare în judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform ordinului de plată nr.74 din 31 octombrie 2025 (f.d. 5), judecătorul a stabilit cu certitudine că, pentru examinarea cauzei civile menționate, reclamanta OCN „Prima Finanțare” SRL a achitat suma de 2879,11 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 200 lei cu titlu de taxă de

timbru la depunerea cererii de chemare în judecată în baza ordinului de plată nr.75 din 31 octombrie 2025 (f.d. 4).

Deci, având în vedere că acțiunea depusă de OCN „Prima Finanțare” SRL a fost admisă integral, judecătorul consideră necesar a încasa în mod solidar de la Pricochi Constantin și Pricochi Liliana în beneficiul OCN „Prima Finanțare” SRL cu titlu de taxă de stat suma de 2879,11 lei și suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121-122 Cod de procedură civilă, judecătorul reiterează că acțiunea depusă de OCN „Prima Finanțare” SRL împotriva lui Pricochi Constantin și Pricochi Liliana cu privire la încasarea datoriei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată este întemeiată și urmează a fi admisă.

Ce ține de cererea reconvențională înaintată de reprezentantului pârâtului Pricochi Constantin, avocat Bălănuță Ion intanța de judecată reține următoarele.

Toate clauzele contractuale, incluse în contractele de împrumut, încheiate cu consumatorii, urmează a fi examinate sub aspectul legalității lor, prin prisma normelor legale.

Mai mult ca atât, chestiunea urmează a fi tratată nu din perspectiva prevederilor de drept comun cauzele, în care se cere constatarea caracterului abuziv al unor clauze dintr-un contract de credit/împrumut, ci, cu precădere, din perspectiva legilor și jurisprudenței, privitoare la drepturile consumatorilor.

Judecătorul menționează că, instanța poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, urmând a fi constatat că, sistemul de protecție introdus prin directivă pornește de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual și al forței de a negocia, într-o poziție dezavantajoasă față de comerciant și deține un nivel mai scăzut de cunoștințe față de acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influența conținutul acestora.

La caz, judecătorul a constatat că, contractul de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025, încheiat între OCN „Prima Finanțare” SRL, reprezentată de administratorul Natalia Secrieru a fost încheiat la cererea consumatorului Pricochi Constantin de acordare a creditului, fiindu-i eliberată apriori informația precontractuală, cu descrierea principalelor caracteristici ale produsului de creditare, costurile creditului, informație cu care reclamantul/pârât a făcut cunoștință până la încheierea contractului.

Astfel, judecătorul notează că atât comisioanele, dobânzile, cât și penalitatea au fost negociate în prealabil între OCN „Prima Finanțare” SRL, și Pricochi Constantin, iar ulterior, în virtutea principiului libertății contractuale, Pricochi Constantin și-a exprimat consimțământul la încheierea contractului de credit. Or, la etapa de prezentare a informației precontractuale, reclamantul/pârât, în calitate de împrumutat, avea posibilitatea să formuleze obiecții sau să își exprime dezacordul cu o clauză contractuală sau alta, însă reclamantul Pricochi Constantin nu a manifestat o asemenea conduită la acel moment, iar într-un final a consimțit încheierea contractului de credit conform condițiilor contractuale enunțate.

De asemenea, Judecătorul remarcă faptul că, o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporționat, contrar principiilor bunei-credințe, cealaltă parte a contractului.

În acest sens, se iau în considerare conținutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări. Caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu sau dacă o prevedere nu este clară.

În speță, judecătorul a atestat că, dispozițiile contractuale au fost elaborate într-un limbaj clar, inteligibil, fiind acceptate de către reclamantul/pârât Pricochi Constantin, astfel temeiuri pentru declararea nulității clauzelor contractuale nu au fost stabilite.

La fel, se concluzionează că, contractul de credit nr. SMA.***** din 30.05.2025, a fost semnat și acceptat de ambele părți contractuale, iar poziția instanței de fond cu referire la faptul că clauzele contractuale nu au fost negociate cu consumatorul nu pot constitui temei de admitere a acțiunii, or având în vedere faptul că reclamantul/pârât Pricochi Constantin a semnat contractul respectiv, clauzele fiind evidențiate, iar comisioanele și rata dobânzii fiind concret stabilite, prin semnătura aplicată, reclamantul/pârât Pricochi Constantin și-a manifestat acordul de voință în privința condițiilor contractuale.

Tot în acest context instanța ține să menționeze că, nu pot fi reținute argumentele reprezentantului reclamantului/pârât, avocat Bălănuță Ion, potrivit cărora creditorul nu ar fi respectat obligaţia de a furniza informațiile precontractuale cu cel puţin 15 zile calendaristice înainte de încheierea contractului, așa cum acestea sunt neîntemeiate şi contrazise de probele administrate la dosar, în Anexa nr. 1 *Informații standard privind creditul pentru consumatori*, parte integrată a contractului de credit pentru consumatori nr. SMA.***** din 30.05.2025, potrivit căreia, debitorului i-au fost puse la dispoziție informațiile precontractuale, fapt confirmat prin semnarea Anexei 1 la data de 26.05.2025 în mod expres, debitorul a declarat următoarele:

„*Beneficiarul Creditului îşi exprimă acordul cert şi fără echivoc, declară necondiţionat, concret și conștient că este de acord ca această informație precontractuală, Anexa nr. 1, să-i fie adusă la cunoştinţă cel puţin în aceeași zi cu semnarea contractului de credit*.” Data 26.05.2025; Am luat cunoștință cu condițiile precontractuale şi sunt de acord cu ele (Pricochi Constantin) semnături. Astfel, contrar afirmațiilor invocate de reprezentantului reclamantului/pârât, avocat Bălănuță Ion, obligaţia de informare precontractuală a fost respectată în totalitate de către OCN „Prima Finanțare” SRL.

Mai mult, la caz se reține că, debitorul reclamant/pârât Pricochi Constantin nu a formulat şi nu a exercitat dreptul de revocare prevăzut de art. 18 alin. (1) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, potrivit căruia consumatorul are la dispoziție un termen de 14 zile calendaristice în care poate revoca contractul de credit fără a invoca motive. În aceste condiţii, neexercitarea dreptului de revocare confirmă acceptarea liberă, conștientă neechivocă a clauzelor contractuale de către debitor Pricochi Constantin reclamant/pârât.

În acest sens, nu se atestă o rea-credință din partea OCN „Prima Finanțare” SRL în condițiile în care contractul de credit pentru consum și anume pct. 4.7, stabilește în mod clar cerințele față de debitorul Pricochi Constantin, însă ultimul semnând cu bună știință contractul de credit, a refuzat să-și îndeplinească obligațiile contractuale, astfel judecătorul ajunge la concluzia de a respinge acțiunea reconvențională depusă de către reprezentantului pârâtului Pricochi Constantin, avocat Bălănuță Ion împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.94, 238-241, 276^2- 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite acțiunea depusă de către Organizația de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Pricochi Constantin și Pricochi Liliana cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar de la Pricochi Constantin și Pricochi Liliana în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere Limitată datoria în sumă de 77 638,15 (șaptezeci și șapte mii șase sute treizeci și opt lei 15 bani) lei, cheltuielile de judecată: de plată a taxei de stat în sumă de 2 879,11 (două mii opt sute șaptezeci și nouă lei, 11 bani) lei și de plată a taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei.

Se respinge acțiunea reconvențională depusă de către Constantin Pricochi și Liliana Pricochi, reprezentați de avocatul Ion Bălănuță împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității absolute a clauzelor contractuale abuzive, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Judecătorul Natalia Pasat